

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง อำนาจสอบสวนและการเสนอสำนวนคดีอาญาของพนักงานสอบสวนฝ่ายกรุงเทพมหานคร

กรุงเทพมหานครได้มีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๔/๖๑๓๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ พนักงานอัยการ ได้ส่งสำนวนการสอบสวนที่ได้สอบสวนโดยพนักงานสอบสวนฝ่ายกรุงเทพมหานครคืนมา โดยเหตุผลว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มิใช่กฎหมาย พิเศษที่จะยกเว้นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งเป็นกฎหมายทั่วไปได้ เพราะไม่มีการ จำกัดว่าพนักงานเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครมีอำนาจสอบสวนในความผิดใดบ้าง ซึ่งครอบคลุม ความผิด ๒๖ อย่าง ตามมาตรา ๘๙ และยังเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เทศบาลนคร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยมอบหมายหรือที่กฎหมายอื่นระบุว่าเป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานครตาม มาตรา ๘๙ (๒๓) ไม่ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะตั้งให้เป็นพนักงานสอบสวน ไม่ได้กำหนดตัว ผู้ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการและผู้ทำความเห็นแย้งไว้ และมีบทบัญญัติที่ขัดหรือแย้งไว้กับ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๘ วรรคสอง ที่กำหนดให้ข้าราชการตำรวจศ ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปมีอำนาจสอบสวนในเขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ยังมิได้วินิจฉัยสั่งการที่แน่ชัดและยังมิได้มีข้อบังคับ กระทรวงมหาดไทยกำหนดแนวปฏิบัติในการสอบสวนของข้าราชการกรุงเทพมหานครพนักงาน อัยการจึงไม่รับสำนวนการสอบสวนที่ข้าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้สอบสวนไว้พิจารณา ซึ่ง ในทางปฏิบัติที่ผ่านมาหากผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้เปรียบ เทียบหรือยินยอมแต่ไม่ชำระค่าปรับภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด พนักงานเจ้าหน้าที่ กรุงเทพมหานครจะดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเพื่อดำเนินคดี ต่อไป เช่น กรณีผู้กระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒

กรุงเทพมหานครได้พิจารณาทบทวนเรื่องนี้หลายครั้งแล้วเห็นว่า แม้มาตรา ๘๙ จะระบุให้การปฏิบัติหน้าที่ของกรุงเทพมหานครทั้งหลายอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายอื่นก็ตาม แต่กฎหมายเหล่านั้นไม่ควรนับรวมถึงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย เนื่องจาก ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีลักษณะเป็นกฎหมายทั่วไป และอาจมีกฎหมายพิเศษ กำหนดตัวเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการดำเนินคดีอาญาต่างออกไป โดยมาตรา ๙๐ วรรคสี่ แห่ง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานครฯ น่าจะมีวัตถุประสงค์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครมีอำนาจเช่นเดียวกันกับพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ระบุไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และที่ผ่านมากรุงเทพมหานครได้ออกระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดวิธีปฏิบัติและแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทั้งในชั้นสืบสวนและสอบสวนอยู่แล้ว แต่เนื่องจากปัญหาเรื่องอำนาจสอบสวนดังกล่าวมีข้อขัดข้องตามความเห็นของพนักงานอัยการ บทบัญญัติของระเบียบฯ ที่เกี่ยวกับการสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครจึงยังมิได้นำมาใช้ปฏิบัตินับแต่นั้นมา ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อยุติและเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติราชการกรุงเทพมหานครจึงขอหารือ ดังนี้

๑. พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครที่ได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นั้น มีอำนาจสอบสวนและสรุปสำนวนการสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการพิจารณาฟ้องร้องผู้ต้องหาต่อศาลในความผิดตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๘๙ ได้ทั้งหมด หรือเฉพาะแต่ความผิดตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่น เช่น พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้น

๒. หากคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ ดังกล่าวมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และมีอำนาจสรุปสำนวนสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการ แต่จำเป็นต้องมีกฎหมายลำดับรองหรือระเบียบรองรับเพื่อให้การดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในชั้นสอบสวนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ควรกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติดังกล่าวไว้ในระเบียบกรุงเทพมหานครที่อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๙ (๕) หรือข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครตามความในมาตรา ๘๙ (๑) โดยลำพังจะได้หรือไม่ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้รักษากฎการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ จะต้องออกข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย หรือต้องตรากฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติในชั้นสอบสวนด้วย จึงจะเป็นการชอบด้วยกฎหมาย

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว รวมทั้งได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด และผู้แทนกรุงเทพมหานครแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า โดยที่มาตรา ๘๙^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้บัญญัติให้การปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในเรื่องต่างๆ ที่บัญญัติในมาตรา ๘๙ นั้น ต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่นด้วย ซึ่งหมายความว่าเรื่องใดที่มีกฎหมายบัญญัติให้การใช้อำนาจบังคับการตามกฎหมายนั้นๆ เป็นของเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่น กรุงเทพมหานครย่อมไม่อาจใช้อำนาจของตนเองดำเนินการให้แตกต่างไปจากบทบัญญัติของกฎหมายนั้นได้ ด้วยเหตุนี้ การที่มาตรา ๙๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้บัญญัติว่า ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๙ ให้เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และมีอำนาจเข้าไปในสถานที่เพื่อสอบถามข้อเท็จจริง ยึดหรืออายัด จับกุม เปรียบเทียบ และสอบสวนผู้ต้องหาที่ไม่ยอมชำระค่าปรับได้ จึงย่อมต้องถูกจำกัดการใช้อำนาจให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายอื่นตามที่บัญญัติในมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ด้วย กล่าวคือ การใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ มิใช่จะกระทำได้ในทุกกฎหมายแต่มีขอบเขตจำกัดจะกระทำได้เพียงเท่าที่มีกฎหมายบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครเป็น

มาตรา ๘๙ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายอื่น ให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเขตกรุงเทพมหานครในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทั้งนี้ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร และตามกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

(๒) การทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด

ฯลฯ

ฯลฯ

(๒๖) การพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร

(๒๗) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ เทศบาลนคร หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มอบหมาย หรือที่กฎหมายระบุเป็นหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลางหรือราชการส่วนภูมิภาคจะมอบให้กรุงเทพมหานครปฏิบัติก็ได้ โดยให้ทำเป็นพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ทำเป็นข้อบังคับหรือประกาศต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๙๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๘๙ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก ผู้อำนวยการเขต ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต และข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้ง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว และให้มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งมีอำนาจเข้าไปในอาคารหรือบริเวณที่ตั้งอาคารที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือข้อบัญญัติดังกล่าว ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดง

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายโดยตรง ดังเช่นที่บัญญัติในมาตรา ๔^๓ และมาตรา ๔๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครที่มีกำหนดโทษการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินั้นไว้ด้วย

สำหรับการใช้อำนาจสอบสวนในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยอมชำระค่าปรับตามมาตรา ๙๐ วรรคสี่^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ นั้น

เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น และให้มีอำนาจยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งใดๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด รวมทั้งให้มีอำนาจจับกุมผู้กระทำความผิดได้ด้วย

ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิดตามวรรคสอง ถ้าผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก ผู้อำนวยการเขต แล้วแต่กรณี เห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุกให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวกำหนดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกัน

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยอมตามที่ปรับ หรือเมื่อยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งมีอำนาจในการสอบสวนและมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามมาตรา^๖นี้ให้เป็นรายได้ของกรุงเทพมหานคร

“มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

ฯลฯ

ฯลฯ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขต และผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร

ฯลฯ

ฯลฯ

(๖) ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งตามมาตรา ๕๑ กึ่งหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานจราจร หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร ผู้จับกุมอีกกึ่งหนึ่ง

บทบัญญัติดังกล่าวมีผลเพียงทำให้เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครเป็นพนักงานสอบสวนซึ่งมีอำนาจสอบสวนคดีอาญาได้ แต่ในการดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีอาญาต่อไปจะต้องอยู่ในบังคับของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครในการใช้อำนาจสอบสวนจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดรายละเอียดการปฏิบัติหน้าที่ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยต้องมีการกำหนดการดำเนินกระบวนการสอบสวนจะกระทำโดยวิธีการอย่างไรใด เขตอำนาจของเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสอบสวนจะมีเพียงใด บุคคลใดจะเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนที่จะมีอำนาจส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการได้ตามมาตรา ๑๔๐^๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นไปตามนัยของมาตรา ๑๖^๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเมื่อมีหลักเกณฑ์การดำเนินการสอบสวนที่สอดคล้องกับกฎหมายแล้ว เจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครจึงจะมีอำนาจดำเนินกระบวนการสอบสวน เพื่อสรุปสำนวนส่งให้พนักงานอัยการดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปได้

ประเด็นที่สอง เห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มิได้มีบทบัญญัติให้อำนาจในการกำหนดหลักเกณฑ์การสอบสวนคดีอาญา กรุงเทพมหานครจึงไม่อาจออกระเบียบในเรื่องการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้เอง เมื่อการดำเนินการสอบสวนเป็นการปฏิบัติให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยต้องมีการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวเนื่องกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาด้วย การกำหนดหลักเกณฑ์การสอบสวนจึงต้องเป็นไปตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ และโดยที่กรุงเทพมหานครอยู่ภายใต้การกำกับของรัฐมนตรีว่าการ

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๗มาตรา ๑๔๐ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิดและความผิดนั้นมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี ให้พนักงานสอบสวนงดการสอบสวนและบันทึกเหตุที่ตนนั้นไว้ แล้วให้ส่งบันทึกพร้อมกับสำนวนไปยังพนักงานอัยการ

ถ้าอัตราโทษอย่างสูงเกินกว่าสามปี ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ พร้อมทั้งความเห็นที่ควรให้งดการสอบสวน

ถ้าพนักงานอัยการสั่งให้งด หรือให้ทำการสอบสวนต่อไป ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้น

(๒) ถ้ารู้ตัวผู้กระทำความผิด ให้ใช้บทบัญญัติในสี่มาตราต่อไปนี้

^๘มาตรา ๑๖ อำนาจศาล อำนาจผู้พิพากษา อำนาจพนักงานอัยการ และอำนาจพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับทั้งหลายอันว่าด้วยการจัดตั้งศาลยุติธรรม และระบุอำนาจและหน้าที่ของผู้พิพากษา หรือซึ่งว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ของพนักงานอัยการหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้นๆ

กระทรวงมหาดไทย การกำหนดหลักเกณฑ์การสอบสวนของเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครจึงอยู่ในอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะออกกฎกระทรวงเพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีข้อสังเกตด้วยว่า ในการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๙๐^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ และการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การสอบสวนต่อไป จะต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในเรื่องที่เกี่ยวกับการสอบสวน การจับกุม และการค้นด้วย

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น